

Ruth Schächterová (Zajíček)

narozena: 24. 8. 1930

poslední bydliště před deportací: Brno

transport: Ac č. 956 19. 3. 1942 (Brno → Terezín)

transport: Eb č. 906 18. 5. 1944 (Terezín → Osvětim)
zahynula

Před rokem 1939

• rodiče ilegálně uprchli do Palestiny, Ruth spolu s bratrem Alexem byli dáni do židovského sirotčince v Brně.

V Terezíně

- transport Ac č. 956 19. 3. 1942 z Brna do Terezína (158 zahynulých, 44 osvobozených)
- v Terezíně měla jen svého bratra Alexe
- spolu s Flaškou, Handou a Ruth Gutmannovou hrála ve sboru školáků v Brundibárovi

Na pokoji 28

• **„Říkali jsem jí Zajíček. V Terezíně měla jen bratra Alexe. Cítila se velice osamělá a měla veliký strach. Bydlely jsme spolu na kavaleri a často jsem ji utěšovala. Bylo to tak milé děvče a tolik potřebovala ochranu! Všechny jsem jí měly moc rády. Když nás musela opustit, bylo to moc těžké – bylo to strašné.“** (ze vzpomínek Anny Flachové)

Flašce napsala toto věnování: „Vzpomeň sobě, kdo to psal, kdo Tě věrně miloval. Milá Flaštičko, zdali si vzpomeneš, kdo vedle tebe v Terezíně ležel a kamarádil?? Zajíček

Slohová úloha Ruth Schächterové na téma: Který zážitek v dívčím domově ve mně zanechal nejhlubší dojem?

„Byl Svátek matek. Děvčata horlivě dělala dárky pro svoje maminky. Připadala jsem si hrozně divně. (Mám rodiče v Palestině) Myslíla jsem si, že musím obdarovat k Svátku matek toho, ke komu cítím něco podobného jako ke své mamince. Někdo mi nahrazuje přece maminku. A to právě jsou paní Muhlsteinová a Tella. Jeden a půl roku se o mne staraly jako matky. Proč bych se jim neodvděčila? Chci se stát takovou jako ony. Přichystala jsem jim malé dárky. Měla jsem takový divný pocit, když jsem viděla, že paní Muhlsteinová sedí u stolu. Pomaloučku jsem se k ní přiblížila. Konečně jsem jí to dala a přidala jsem jí sladkou pusu a utekla jsem. Poznala jsem na paní Muhlsteinové, že byla překvapená a že měla radost. Měla jsem však stokrát větší radost než ona. Pak jsem šla za Tellow. Třásla jsem se na celém těle. Přála jsem jí a rozplakala jsem se. Bylo mi najednou tak příjemně. Nikdy, nikdy nemohu zapomenout na terezínský Svátek matek.“

Deportace z Terezína

- transportem Eb č. 906 18. 5. 1944 z Terezína do Osvětimi (2188 zahynulých, 309 osvobozených)

Vysvětlivky:

*1 Tímto písmem – jsou uvedeny autentické (dobové) doklady

**2 Tímto písmem – jsou uvedeny vzpomínky

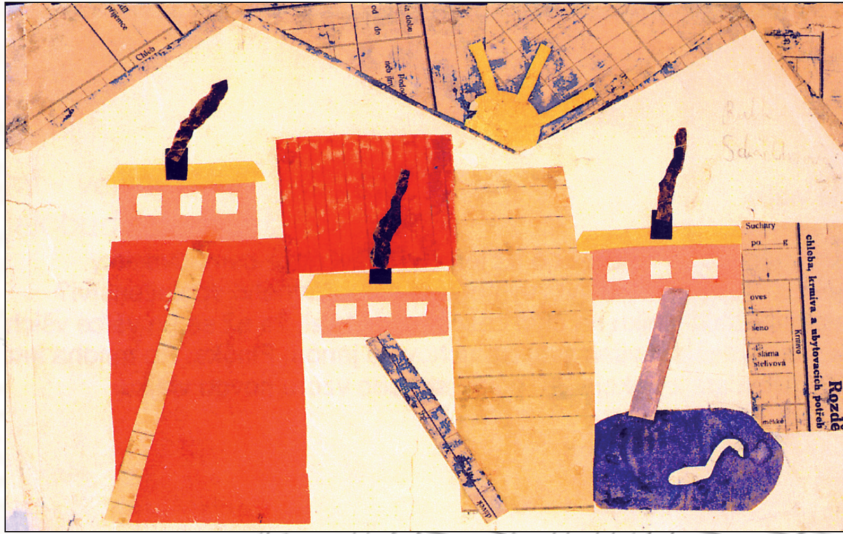
Věřím ti – věříš mi? vím – jak víš
buď – jak buď, nezradíš – nezradím

Slova této hymny, tajné přísahy dívek z pokoje 28 dívčího domova L 410 v Terezíně zapůsobila na mnohé čtenáře. Byla to hymna dívek, které držely při sobě. Snažily se pomáhat si. V této životní situaci to šlo sice těžko. Většina nepřežila. Ostatní se ale dodnes scházejí. Vzpomínají na ty těžké časy. Nemyslí se na ně bezky s úsměvem vzpomínají na hry, divadlo Brundibár a pěkné časy. Vzpomínají na ty těžké časy. Nemyslí se na ně bezky s úsměvem vzpomínají na hry, divadlo Brundibár a pěkné časy.

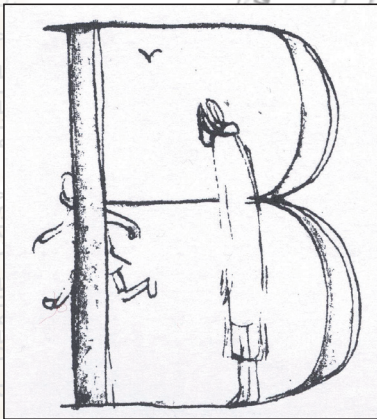

**Věřím ti – věříš mi? vím – jak víš
buď – jak buď, nezradíš – nezradím**

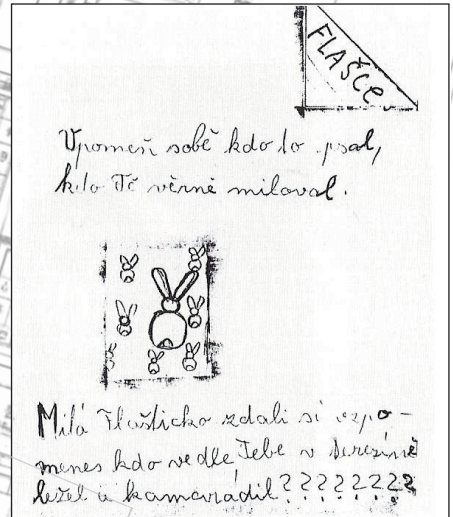
Slova této hymny, tajné přísahy dívek z pokoje 28 dívčího domova L 410 v Terezíně zapůsobila na mnohé čtenáře. Byla to hymna dívek, které držely při sobě. Snažily se pomáhat si. V této životní situaci to šlo sice těžko. Většina nepřezívala. Ostatní se ale dodnes scházejí. Vzpomínají na ty těžké časy. Nemyslí se na ně hezky, ale s úsměvem vzpomínají na hry, divadlo Brundibár a němé filmy, které v pokoji 28 strávily.

Koláž Ruth Schächterové

Iniciála ke slohové práci, kterou namaloval Willy Groag

Věnování Anně Flachové (Flašče)

V Brundibáři Ruth zpívala ve sboru školáků.